

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115203059
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3115203059.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO 36 854 140, zastúpeného Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozska 4/B, IČO 47 239 921, proti žalovanej PaedDr. H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., I. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Marekom Pavlíkom, advokátom, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 361/20, o zaplatenie 16.099,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. januára 2022, č. k. 26C/20/2015-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 16.099,42 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že medzi žalobcom a pôvodným žalovaným X. X. bola dňa 11.11.2010 uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru č. 175022, v zmysle ktorej žalobca poskytol pôvodnému žalovanému peňažné prostriedky vo výške 27.000 eur za účelom kúpy nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. P. I.. Pôvodný žalovaný sa zaviazal zaplatiť úver do 30 rokov v mesačných splátkach vo výške 138,41 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 4,6 %. Na zabezpečenie pohľadávky žalobca (záložný veriteľ) a pôvodný žalovaný so U. J. (záložní dlžníci) dňa 11.11.2010 uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva, na základe ktorej došlo k zriadeniu záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. P. I.. Pôvodný žalobca nedodrжал platobnú disciplínu a došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 15.06.2012. V súlade so záložnou zmluvou bol následne uskutočnený výkon záložného práva dražbou dňa 08.11.2013. V rámci dražby bol dosiahnutý výťažok z predaja nehnuteľností vo výške 19.006,60 eur, ktorý bol poukázaný na náklady dražby vo výške 1.676,31 eur a na uspokojenie nárokov žalobcu z úverovej zmluvy vo výške 17.323,69 eur. Žalobca v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny evidoval ku dňu 16.01.2014 voči pôvodnému žalovanému pohľadávku vo výške 16.099,42 eur (istina 9.493,82 eur, úrok 2.740,12 eur, úrok z omeškania 3.809,48 eur a neuhradené poplatky vo výške 56 eur). Pôvodný žalovaný sa vyjadril k žalobe a mal za to, že značná časť dlhu bola vyplatená dražbou nehnuteľnosti vo výške 17.330,29 eur. Dňa 10.06.2015 bola žaloba prijatá na súde prvej inštancie, ale až dňa 29.04.2016 bola žalovanému doručená žaloba. Žalobca nevyužil 3 ročnú lehotu na vymáhanie dlhu. Predčasná splatnosť úveru bola dňa 15.06.2012 a vypršala trojročná lehota pre veriteľa na to, aby sa domáhal ďalších finančných prostriedkov. Zvyšok dlhu považoval za premlčaný, nesúhlasil tiež s výškou dlhu a žiadal, aby súd určil že žaloba je neplatná. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že zmluvou o poskytnutí úveru č. 175022 zo dňa 11.11.2010 sa žalobca zaviazal poskytnúť právnomu predchodcovi žalovanej úver vo výške 27.000 eur a právny predchodca žalovanej sa zaviazal splácať úver spolu s úrokmi formou anuitných splátok vo výške 138,41 eur najneskôr do 30 rokov od

termínu jeho dočerpania. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 4,6 % ročne. Na zabezpečenie pohľadávky žalobcu v sume 27.000 eur uzatvorili žalobca, právny predchodca žalovanej a U. J. dňa 11.11.2010 zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť reg. č. 175022/Zal/1, kde predmetom zálohu bol rodinný dom súp. č. XXX na par. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/XX, všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. P. I., ktorých vlastníkom bol U. J., nar. XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Z Notárskej zápisnice N 557/2013 Nz 40732/2013 NCRIs 41450/2013 notárky Mgr. Stanislavy Palkovej zo dňa 08.11.2011 vyplynulo, že dňa 08.11.2013 sa uskutočnila dražba rodinného domu súp. č. XXX na par. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/XX, všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. P. I., ktorej vydražiteľom sa stal N. J., ktorý urobil podanie vo výške 19.000 eur. Celkový výťažok dražby predstavoval sumu 19.006,60 eur. Z faktúry č. 13085 zo dňa 23.12.2013 vyplynulo, že žalobca ako navrhovateľ dražby uhradil dražobníkovi AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o. náklady dražobníka a odmenu spolu vo výške 1.676,31 eur. Z prehľadovej tabuľky k úveru č. 175022 vyplynulo, že právny predchodca žalovanej úver čerpal v období od 16.11.2010 do 15.12.2010 a prvá anuitná splátka dlhu bola splatná dňa 15.01.2011. Za obdobie od 15.01.2011 do 15.04.2011 právny predchodca žalovanej uhradil 4 anuitné splátky v sume 553,64 eur, za obdobie od 17.05.2011 do 15.06.2011 uhradil sumu 138,41 eur a nakoniec uhradil žalobcovi sumy v celkovej výške 553,73 eur.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 8, § 54 ods. 1, § 103, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovanej bol uzatvorený a realizovaný záväzkový vzťah na základe úverovej zmluvy č. 175022, ktorú žalobca s právnym predchodcom žalovanej uzatvorili dňa 11.11.2010. Žalobca si v konaní uplatnil sumu vo výške 16.099,42 eur spolu s úrokom vo výške 4,6 % ročne z nezaplatenej istiny 9.493,82 eur od 17.01.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.2089,94 eur od 17.01.2014 do zaplatenia. Žalobca úver predčasne zosplatnil a vyzval právneho predchodcu žalovanej k splateniu celého poskytnutého úveru. V čase uzatvorenia zmluvy bolo pre spotrebiteľský vzťah účinné ustanovenie § 53 ods. 8 (teraz odsek 9) Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka stanovovalo striktné podmienky, za akých môže veriteľ žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Podmienkou zosplatnenia je upozornenie na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, ktoré musí byť dlžníkovi zaslané najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Žalobca ale v konaní nepreukázal existenciu uvedeného upozornenia právnemu predchodcovi žalovanej, ani túto skutočnosť v priebehu konania netvrdil, preto k riadnemu zosplatneniu úveru pre neuhrádzanie splátok nedošlo. Súčasne bolo v konaní preukázané, že žalobca svoju pohľadávku čiastočne uspokojil výkonom záložného práva dražbou nehnuteľnosti, ktorým bola pohľadávka žalobcu ako veriteľa zabezpečená na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 175022/Zal/1. Z dražby nehnuteľnosti získal žalobca ako navrhovateľ dražby výťažok vo výške 19.006,60 eur, z ktorého suma vo výške 1.676,31 eur bola uhradená dražobníkovi ako náklady a odmenu dražby. Žalobcovi bolo poskytnuté plnenie na jeho pohľadávku zo zmluvy vo výške 17.330,29 eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že prvá anuitná splátka úveru vo výške 138,41 eur bola splatná dňa 15.01.2011. Právny predchodca žalovanej zaplatil žalobcovi celkovo 5 anuitných splátok, a to v období od 15.01.2011 do 15.04.2011 a za obdobie od 17.05.2011 do 15.06.2011, v celkovej výške 692,05 eur a následne žalobcovi uhradil na dlh z úveru sumu v celkovej výške 553,73 eur. Celkovo bola žalobcovi uhradená jeho pohľadávka zo zmluvy o úvere vo výške 18.576,07 eur. Nakoľko riadne zosplatnenie úveru nebolo preukázané, je potrebné uvedenú sumu započítať na úhradu anuitných splátok úveru. Počet splatných anuitných splátok od 15.01.2011 do 14.01.2022 (t.j. ku dňu rozhodnutia súdu) predstavuje 120 splátok po 138,41 eur, ktorá suma predstavuje 16.609,20 eur. Vzhľadom k uvedenému žalobca uplatnil na súde pohľadávku dlhu, ku ktorého zosplatneniu v zmysle citovaných zákonných ustanovení nedošlo. Zároveň bol žalobca ako platbami právneho predchodcu žalovanej, tak aj výkonom záložného práva uspokojený na všetkých doteraz splatných anuitných splátkach dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 175022 zo dňa 11.11.2010. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaná bola v spore plne úspešná, preto jej súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že s právnym zástupcom sa nezúčastnili pojednávania dňa 15.12.2021 z dôvodu, že niekto, kto sa vydával za pracovníčku Okresného súdu Trenčín, telefonicky v deň pojednávania zavolať na recepciu právneho zástupcu žalobcu a oznámil, že pojednávanie vo veci sp. zn. 26C/20/2015 vytyčené na deň 15.12.2021 je zrušené. Súd prvej inštancie prebral argumentáciu žalovanej z pojednávania (ktorého sa žalobca nezúčastnil), že žalobca ani len netvrdil, že by právneho predchodcu žalovanej vyzýval na úhradu konkrétnych omeškaných splátok a upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie, preto žalobca ani neprodukoval žiaden dôkaz. K preukázaniu doručenia upozornenia na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie úveru právnenému predchodcovi žalovanej by došlo na pojednávaní dňa 15.12.2021, ak by sa ho právny zástupca žalobcu zúčastnil, nakoľko by mal možnosť počuť argumentáciu právneho zástupcu žalovanej, ktorý práve na pojednávaní poukázal na absenciu tohto dôkazu. Žalobca nedopatrením neuviedol v žalobe ako dôkaz poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky. Z dôvodu nezúčastnenia sa pojednávania dňa 15.12.2021 pre vyššie uvedený dôvod, žalobca predkladá v odvolaní poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 29.09.2011, ktorá bola doručená právnenému predchodcovi žalovanej dňa 04.10.2011. Odhliadnuc od toho, že k doručeniu výzvy pred zosplatením skutočne došlo, žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/217/2014, sp. zn. 5Co/538/2013, v zmysle ktorých ani absencia poslednej výzvy pred zosplatením nemá za následok to, že k zosplateniu nedošlo. Aplikujúc argumentáciu Krajského súdu v Žiline je zrejmé, že tým, že žalobca doručil právnenému predchodcovi žalovanej viaceré listy už pred doručením žaloby, k zosplateniu pohľadávky malo dôjsť najneskôr dňa 21.01.2014, kedy bola právnenému predchodcovi doručená správa o výkone záložného práva, prípadne dňom doručenia žaloby. Súd prvej inštancie zaujal stanovisko, že k riadnemu zosplateniu úveru nedošlo, dlh je splatný v anuitných splátkach a ku dňu rozhodnutia súdu žalovaná nie je v omeškaní so žiadnou splátkou, nakoľko dlh žalobcu bol uspokojený na všetkých zročných anuitných splátkach. Podľa súdu prvej inštancie z uvedeného vyplýva, že žalovaná má naďalej splácať anuitné splátky hypotekárneho úveru, ktorý nie je zabezpečený záložným právom. S uvedeným žalobca nesúhlasil a má za to, že k platnému zosplateniu úveru došlo, či už doručením oznámenia o zosplatení úveru alebo doručením správy o výkone záložného práva, prípadne doručením žaloby právnenému predchodcovi žalovanej. Žalobca poukázal na judikatúru, v zmysle ktorej nie je možné aplikáciu právnych noriem na ochranu spotrebiteľa uskutočňovať selektívne a spätne. Nie je možné dospieť k záveru, že ochrana spotrebiteľa umožňuje aplikáciu akéhokoľvek ustanovenia len s odôvodnením, že je pre spotrebiteľa výhodnejšie. Uvedený záver by vnášal do právnych vzťahov značnú neistotu a znamenal by tiež výrazný zásah do zásady rovnosti účastníkov týchto vzťahov, a to rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 3337/2010, sp. zn. 32 Cdo 1592/2012, sp. zn. 33Cdo 1069/2014 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 547/2012. S ohľadom na uvedené žalobca mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vôbec nevzal do úvahy judikatúru súdov v otázke obsahu zosplatenia úveru. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa písomne vyjadrila k odvolaniu žalobcu a uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a s odvolaním žalobcu nesúhlasí. K žalobcom uvedenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalovaná konštatovala, že žaloba bola podaná dňa 16.02.2015 a súd prvej inštancie vo veci meritórne rozhodol dňa 14.01.2022, pričom na pojednávaní dňa 15.12.2021 vyhlásil dokazovanie za skončené. Za takmer 7 rokov trvania súdneho konania žalobca nepredložil žiadny dôkaz a ani len netvrdil, že by právneho predchodcu žalovanej vyzval na úhradu dlžných splátok s upozornením, že v opačnom prípade zosplatní celý úver, resp. ani len netvrdil, že postupoval zákonom stanoveným postupom podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobcom uvádzaný dôvod jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní dňa 15.12.2022 vyznieva nedôveryhodne a pokiaľ nie je v súdnom spise úradný záznam, toto tvrdenie žalobcu je nepreukázané. Podstatná je skutočnosť, že právny zástupca žalobcu mal riadne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 15.12.2021. K žalobcom uvedenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že by postupoval podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom sa len žalobca obmedzil na odkaz na zmluvné ustanovenie, že v súlade s čl. IX bod. 8 zmluvy o úvere určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere. Poukazujúc na ustanovenie § 366 CSP žalobcom predložené listinné dôkazy v odvolaní nie sú novotami v odvolacím konaní v zmysle tohto ustanovenia, preto je ich použitie v tomto konaní už nemožné. Žalobca pripustil svoje pochybenie, keď v odvolaní uviedol, že nedopatrením neuviedol daný dôkaz. Pokiaľ by sa žalobca pojednávania aj zúčastnil, žalovaná svoju právnu argumentáciu predniesla až v záverečnej reči a žalobcu na jeho

pochybenia pred skončením dokazovania by neupozorňovala. Žalovaná len predniesla argumentáciu k listinám predloženým žalobcom, ktorý mal 7 rokov na to, aby svoje pochybenia odstránil, čo však neurobil. V odvolaní žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktoré je neaplikovateľné na daný prípad aj z dôvodu, že žalobca až v odvolaní predložil listiny, ktoré nie sú novotami v odvolacom konaní. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012. S poukazom na vyššie uvedené žalovaná navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že zotrúva na svojich vyjadreniach v odvolaní. Pokiaľ žalovaná poukázala na ustanovenia § 366 CSP, žalobca mal za to, že písm. c) a d) tohto zákonného ustanovenia sú s ohľadom na konkrétny prípad (neúčast' právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní z dôvodu informácie o odročení pojednávania) aplikovateľné na žalobcom predložené dôkazy, keď žalobca ich bez svojej viny nemohol uplatniť na pojednávaní dňa 15.12.2021 a týmito dôkazmi priloženými k odvolaniu má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Postoj žalovanej k rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/217/2014 je nesprávny, keď žalovaná opakovane poukazovala na absenciu listín, ktoré žalobca predložil s odvolaním, pričom predmetné rozhodnutie rozoberá práve prípad, kedy veriteľ nepredložil dôkaz o tom, že dlžníka upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Žalobca doručil pôvodnému žalovanému začatie výkonu záložného práva, písomnú správu o výkone záložného práva a poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá je priložená k odvolaniu. sme priložili k odvolaniu. Tým, že žalobca doručil právnenmu predchodcovi žalovanej viaceré listy už pred doručením žaloby, k zosplatneniu pohľadávky malo dôjsť najneskôr dňa 21.01.2014, prípadne dňom doručenia žaloby. Rozsudok súdu prvej inštancie tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nevzal do úvahy judikatúru súdov v otázke obsahu zosplatnenia úveru.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

8. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov, skutkovo odôvodnil z konkrétnych zistení, ktoré pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na neho odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 16.099,42 eur s príslušenstvom. Žalobca v postavení veriteľa poskytol právnenmu predchodcovi žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, a to na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. 175022 zo dňa 11.11.2010, vo výške 27.000 eur, ktorý sa právny predchodca žalovanej zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 138,41 eur, vždy k 15. dňu v mesiaci, najneskôr do 30 rokov od termínu dočerpania úveru, s ročnou úrokovou sadzbou 4,6 %. Prvá anuitná splátka bola splatná dňa 15.01.2011. Na zabezpečenie predmetnej pohľadávky dňa 11.11.2010 žalobca s právnenm predchodcom žalovanej a U. J. uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť reg. Č. 175022/Zal/1, v zmysle ktorej predmetom zálohu bol rodinný dom súp. č. XXX, parc. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/XX, LV č. XXXX, kú. P. I.. Právny predchodca žalovanej za obdobie od 15.01.2011 do 15.04.2011 uhradil 4 splátky spolu vo výške 553,64 eur, za obdobie od 17.05.2011 do 15.06.2011 uhradil jednu splátku vo výške 138,41 eur a následne žalobcovi uhradil sumu celkovo vo výške 553,73 eur. Právny predchodca žalovanej uhradil žalobcovi na dlh z úveru celkovo sumu vo výške 1.245,78 eur. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 18.06.2012 vyplýva, že žalobca z dôvodu omeškania s plnením záväzkov z úveru vyhlásil dňa 15.06.2012 celý úver za splatný. Z notárskej zápisnice N 557/2013 Nz 40732/2013 NCRIs 41450/2013 zo dňa 08.11.2013 vyplynulo, že dňa 08.11.2013 sa uskutočnila dražba rodinného domu súp. č. XXX na par. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/XX, zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. P. I.. Vydraziteľom sa stal N. J., ktorý urobil podanie vo výške 19.000 eur. Celkový výťažok dražby

predstavoval sumu 19.006,60 eur, z ktorej sumy boli dražobníkovi uhradené náklady na dražbu vo výške 1.676,31 eur a žalobcovi bolo poskytnuté plnenie na jeho pohľadávku vo výške 17.330,29 eur.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Zmluva o poskytnutí úveru č. 175022 uzatvorená dňa 11.11.2010 podľa ustanovení Obchodného zákonníka je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň aj zmluvou na ktorú sa vzťahuje Občiansky zákonník. Vychádzajúc z ust. § 52 Občianskeho zákonníka je zmluva o poskytnutí úveru podľa svojho charakteru spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca, ktorý poskytol právnomu predchodcovi žalovanej úver, je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a právny predchodca žalovanej bol spotrebiteľom- fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami žalobcu, že došlo k platnému zosplatneniu úveru dňom doručenia oznámenia o zosplatnení úveru, prípadne dorúčením písomnej správy o výkone záložného práva. V spoločných a záverečných ustanoveniach v bode 8. zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 11.11.2010 bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovanej dohodnutá možnosť predčasného zosplatnenia úveru, preto súd prvej inštancie dôvodne skúmal, či zo strany žalobcu ako veriteľa došlo k platnému zosplatneniu úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ustanovení § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatnenie pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme podľa § 565 Občianskeho zákonníka, právo podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Odvolací súd zhodne sú súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca si nesplnil voči právnomu predchodcovi žalovanej notifikačnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Aj napriek skutočnosti, že v zmluve o poskytnutí úveru zo dňa 11.11.2010 bola medzi stranami sporu dojednaná predčasná splatnosť úveru za uvedených podmienok, žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že žalobca pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru písomne upozornil právneho predchodcu žalovanej v zákonom stanovenej lehote na uplatnenie svojho práva a že by toto písomné upozornenie v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka sa dostalo do dispozičnej sféry právneho predchodcu žalovanej. Žalobca v konaní predložil len oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 18.06.2012, bez preukázania doručenia písomného upozornenia právnomu predchodcovi žalovanej v zákonom stanovenej lehote na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal splnenie notifikačnej povinnosti voči právnomu predchodcovi žalovanej podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, neboli kumulatívne splnené zákonné podmienky

a nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Vzhľadom na vyššie prijaté závery, žalobcom v odvolaní tvrdené samotné doručenie oznámenia o zosplatnení úveru, prípadne doručenie písomnej správy o výkone záložného práva nie je spôsobilé založiť platnosť zosplatnenia úveru zo strany žalobcu, nakoľko neboli kumulatívne splnené zákonné podmienky, keď žalobca nepreukázal v zákonom stanovenej lehote doručenie písomného upozornenia na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V tomto smere žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/217/2014 a sp. zn. 5Co/538/2013, pričom tieto rozhodnutia nepodporujú argumentáciu žalobcu o platnom zosplatnení úveru a ide o inú situáciu, nakoľko Krajský súd v Žiline ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý a v rámci odvolacieho konania sa nezaoberal správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom smere, či došlo k platnému zosplatneniu úveru.

14. Pokiaľ žalobca predložil písomné upozornenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho konania spolu s doručenkou až v odvolacom konaní a nepredložil predmetný listinný dôkaz v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na čl. 8 CSP, v zmysle ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa ustanovení § 149 CSP až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, tieto skutkové tvrdenia ako aj návrhy na vykonanie dôkazov o nich sú prostriedkami procesného útoku, resp. obrany a ako také musia byť stranami sporu uplatnené včas, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Z uvedeného vyplýva, že medzi základné povinnosti strán sporu teda patrí v konaní povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkazná povinnosť, ktoré si však strany musí splniť do určitého okamihu konania /do vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania konajúcim súdom/. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplata sumy vo výške 16.099,42 eur s príslušenstvom a uplatnený nárok odvodzoval z uzatvorenej zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 11.11.2010 v spojení s nedodržaním platobnej disciplíny zo strany právneho predchodcu žalovanej a následným predčasným zosplatnením úveru, mal žalobca všetky dôkazy týkajúce sa preukázania platného zosplatnenia úveru predložiť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 15.12.2021, pričom tak žalobca neurobil. Keďže poslednú výzvu na zaplata dlžnej čiastky zo dňa 29.09.2011 (v zmysle písomného upozornenia podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka) žalobca predložil až v odvolacom konaní, jedná sa o tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré možno použiť len vtedy ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/. Odvolací súd v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novoty zo strany žalobcu v odvolacom konaní. Novo použitý dôkaz žalobcu sa netýka procesných podmienok /medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýka sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy žalobca bez svojej viny nemohol predmetný dôkaz uplatniť a predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie, keď v samotnom odvolaní tvrdil, že tento dôkaz by predložil na pojednávaní dňa 15.12.2021, ak by nebola zmarená jeho účasť. Žalobcovi nebránilo nič v tom, aby predložil tento listinný dôkaz v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ktorým disponoval. Z uvedeného dôvodu, keď neboli zistené podmienky na pripustenie novôt v odvolacom konaní, odvolací súd na žalobcom predložený nový dôkaz v odvolaní pri svojom rozhodovaní neprihliadal. Neobstojí ani námietka žalobcu, že jeho účasť na pojednávaní dňa 15.12.2021 bola zmarená, nakoľko nepreukázal svoje tvrdenia o údajnom oznámení, že došlo k zrušeniu pojednávania vytyčeného na deň 15.12.2021, keď právny zástupca žalobcu mal riadne vykázané a doručené predvolanie na pojednávanie dňa 15.12.2021. Uvedená skutočnosť nementí nič na tom, že žalobca bol povinný na preukázanie svojich tvrdení predložiť všetky dôkazy, pričom tak v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neurobil a neuniesol dôkazné bremeno ohľadom platného zosplatnenia úveru.

15. S poukazom na vyššie prijaté závery odvolacím súdom, nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, právny predchodca žalovanej a samotná žalovaná nestatili výhodu mesačných splátok dohodnutých v úverovej zmluve a súd prvej inštancie správne prepočítal dlh žalovanej vzhľadom na splatné mesačné splátky, ktoré bola povinná zaplatiť v zmysle úverovej zmluvy a vzhľadom na všetky vykonané úhrady. Právny predchodca žalovanej uhradil žalobcovi na dlh z úveru celkovo sumu vo výške 1.245,78 eur

(od 15.01.2011 do 15.04.2011 uhradil 4 splátky vo výške 553,64 eur, od 17.05.2011 do 15.06.2011 jednu splátku vo výške 138,41 eur a sumu vo výške 553,73 eur). Dňa 08.11.2013 sa uskutočnila dražba rodinného domu súp. č. 326 na par. CKN č. XXX/XX a parc. CKN č. XXX/XX, zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. P. I., kedy celkový výťažok dražby predstavoval sumu 19.006,60 eur, z ktorej boli dražobníkovi uhradené náklady na dražbu vo výške 1.676,31 eur a žalobcovi bolo poskytnuté plnenie na jeho pohľadávku vo výške 17.330,29 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi bola na jeho pohľadávku celkovo uhradená a poukázaná suma vo výške 18.576,07 eur (úhrady zo strany právneho predchodcu žalovanej a úhrada z výťažku dražby). Z dôvodu neplatného zosplatenia úveru je žalovaná povinná zaplatiť dlh žalobcovi v rozsahu splatných anuitných splátok vo výške 138,41 eur podľa úverovej zmluvy, pričom prvá anuitná splátka vo výške 138,41 eur bola splatná dňa 15.01.2011. Súd prvej inštancie správne ustálil, že dlh žalovanej (vzniknutý v zmysle úverovej zmluvy) za obdobie od 15.01.2011 do 14.01.2022 (rozhodnutie súdu prvej inštancie) predstavoval celkovo sumu vo výške 16.609,20 eur, ktorá bola v celom rozsahu uhradená zo strany právneho predchodcu žalovanej vo výške 1.245,78 eur a z výťažku dražby vo výške 17.330,29 eur, teda žalobcovi bola na jeho pohľadávku celkovo poukázaná suma vo výške 18.576,07 eur. Vzhľadom na neplatnosť zosplatenia úveru, úhrady na dlh z úverovej zmluvy zo strany právneho predchodcu žalovanej a uspokojenie pohľadávky žalobcu z výkonu záložného práva v podobe výťažku dražby, bol dlh žalovanej vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 11.11.2010 uhradený v rozsahu všetkých anuitných splátok splatných ku dňu rozhodnutia súdu. Z uvedených dôvodov bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 16.099,42 eur s príslušenstvom, dôvodne zamietnutá.

16. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).